

2009. március 11., szerda

13. e célból a TEN-T felülvizsgálatának részeként a multimodális mobilitási folyosókról („zöld folyosók”) szóló kiegészítő javaslat benyújtására ösztönzi a Bizottságot, amely – az akadálytalan elérhetőség és mobilitás biztosítása révén – ellensúlyozza az e javaslat által okozott terheket;

14. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen konkrét javaslatokat elsősorban minden közlekedési módra vonatkozóan, másodsorban pedig a módosított euomatrica-irányelv 11. cikkéből eredő feladatok megvalósítására azáltal, hogy egy követhető modell alapján átfogó koncepciót terjeszt elő a külső költségek számítására és megtérítésére, illetve azok hatásvizsgálatára vonatkozóan;

A vasúti közlekedés zajcsökkentése

15. tudomásul veszi, hogy a meglévő vasúti járműállomány zajkibocsátásának csökkentéséről szóló közleményében a Bizottság reagált a vasúthálózatok mentén élő lakosságot érintő – különösen a tehervonatok által okozott – zajterhelés csökkentésének szükségességére;

16. hangsúlyozza, hogy a teherkocsik ésszerű költségekkel járó utólagos felszerelése a meglévő műszaki akadályok, valamint az érintett igazolásokból eredő adminisztratív terheinek mielőbbi, a kötelező erejű jogalkotási intézkedések elfogadása előtt történő elhárítását feltételezi;

17. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a mozdonyok és teherkocsik által keltett zaj mértékének megfelelően változó pályahasználati díjszabási rendszerre vonatkozó irányelvre irányuló javaslatot annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban ösztönözze a vasúttársaságokat az alacsony zajszintű járművekre – a féktuskók kicserélése révén – történő gyors átállásra; úgy véli, hogy amennyiben szükséges, rövid távú intézkedések is mérlegelhetők, és semmilyen jogalkotási intézkedés nem gyakorolhat negatív hatást a vasúti ágazatra az intermodális versenyben;

18. elvárja a Bizottságtól, hogy olyan működőképes módszerre tegyen javaslatot, amely a bevételek felhasználási céljának meghatározása révén biztosítja, hogy ne csak a vasúttársaságok teherkocsijait, hanem a más társaságok által használt teherkocsikat is átalakítsák;

*

* *

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A lisszaboni stratégiáról szóló 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulás

P6_TA(2009)0120

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia tekintetében

(2010/C 87 E/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság 2008. december 16-i, a 2008-2010-es közösségi lisszaboni program végrehajtási jelentéséről szóló közleményére (COM(2008)0881), valamint a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások 2009. évi aktualizálására és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáinak megvalósítására vonatkozó tanácsi ajánlásra irányuló, 2009. január 28-i bizottsági ajánlásra (COM (2009)0034),

— tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti lisszaboni reformprogramra,

2009. március 11., szerda

- tekintettel a 2007. október 3-i „Az európai érdek: siker a globalizáció korában - A Bizottság hozzájárulása az állam- és kormányfők októberi üléséhez” című bizottsági közleményre (COM(2007)0581),
- tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című 2007. november 20-i bizottsági közleményre (COM(2007)0724),
- tekintettel „A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia külső dimenziójáról - Jelentés a piacra jutásról és a hatékonyabb nemzetközi szabályozási együttműködés keretének meghatározásáról” című 2008. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0874),
- tekintettel a 2008. december 16-i, az európai oktatási és képzési együttműködés aktualizált keretstratégiájáról szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0865),
- tekintettel a 2008. december 16-i, az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0868),
- tekintettel a 2008. december 16-i, a „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című európai bizottsági közleményre (COM(2008)0876),
- tekintettel a 2008. november 26-i „Az európai gazdasági fellendülés terve” című európai bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló európai bizottsági javaslatra (COM(2008)0867),
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-24-i, 2001. március 23-24-i., 2005. március 22-23-i, 2005. október 27-28-i, 2006. március 23-24-i, 2007. március 8-9-i és 2008. március 13-14-i következtetéseire,
- tekintettel az „Európai érdek: siker a globalizáció korában” című, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel 2008. február 20-i állásfoglalására az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010)” című bizottsági közleményről ⁽²⁾,
- tekintettel 2008. november 18-i állásfoglalására a tízéves GMU-ról: a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A pénzügyi válság és annak gazdasági és társadalmi hatásai

1. megjegyzi, hogy a világméretű makrogazdasági egyenlőtlenségekben és a globális hitelválságban gyökerező globális pénzügyi válság világszerte komoly károkat okozott a pénzügyi rendszerekben, az EU-t is beleértve; megjegyzi továbbá, hogy a globális pénzügyi válság a tőkepiacok tőkeellátottságának súlyos mértékű csökkenésével járt világszerte, és negatív következményei a reálgazdaságra nézve igen messzemenőek, különösen a foglalkoztatásra és a szociális helyzetre gyakorolt hatást tekintve; hangsúlyozza, hogy a pénzpiacok döntő fontosságúak a reálgazdaság számára, és hogy a növekedés és a foglalkoztatás érdekében a foglalkoztatás megőrzése mellett az egyik elsődleges prioritás a tőkeáramlás újraindítása, a hitelek nyújtása és finanszírozás biztosítása a befektetések számára, ami a bizalom helyreállítását teszi szükségessé, mégpedig világos kötelezettségvállalásokon és kormányzati garanciákon, valamint jobban végrehajtott felügyeleten keresztül, amely globális összefüggésben valamennyi pénzügyi piacra kiterjed, továbbá olyan szabályozásokon keresztül, amelyek támogatják a piacoknak nyújtott felelős hitelezést;

⁽¹⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 422. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0543.

2009. március 11., szerda

2. ajánlja, hogy alkalmazzanak rövid távú intézkedéseket a válság azonnali közvetlen következményeinek ellensúlyozására, valamint a reálgazdaságot érintő negatív hatások minimalizálása érdekében, majd a gazdaságélénkítő csomagokat egy koordinált, rövid és hosszú távra szóló cselekvési tervnek kell követnie, amely stabil növekedési pályára állítja az EU gazdaságait, és a jövőben védi őket a hasonló válságokkal szemben;

3. emlékeztet arra, hogy a Parlament a lisszaboni stratégia kapcsán az Európai Tanács 2008. tavaszi üléséhez való hozzájárulásáról szóló, 2008. február 20-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ már rámutatott arra, hogy „messzemenően fontos a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése”, és megjegyezte, hogy „a legutóbbi másodlagos jelzálogpiaci válság megmutatta, hogy az EU-nak felüyeleti intézkedéseket kell kidolgoznia a pénzügyi piacok átláthatóságának és stabilitásának megerősítése, illetve a fogyasztók védelme érdekében”, továbbá kérte „az európai prudenciális ellenőrzés jelenlegi rendszereinek és eszközeinek értékelését”, és ragaszkodott „a Parlamenttel folytatott részletes konzultációhoz, amelynek eredményeképp egyértelmű ajánlások szülehetnek a pénzügyi rendszer stabilitásának fokozására vonatkozóan és azzal kapcsolatban, hogy ezáltal hosszú távon biztonságosan finanszírozni lehessen az európai üzleti vállalkozásokat”;

4. hangsúlyozza, hogy a pénzpiacok most és a jövőben is működő szociális piacgazdaságok motorját alkotják, hogy a pénzpiacok feladata finanszírozást biztosítani a reálgazdaságnak és hatékonyságra ösztönözni a forráselosztásoknál, továbbá, hogy biztosítsák a gazdaságok számára a jólét eléréséhez szükséges eszközöket, amely jólét az elmúlt évtizedekben lehetővé tette a polgárok számára életszínvonaluk folyamatos javítását; hangsúlyozza, hogy a teljes mértékben megbízható, hatékony és átlátható pénzpiac az egészségesen működő és innovatív, növekedő és munkahelyteremtő európai gazdaság előfeltétele;

5. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság olyan helyzetet teremtett, ahol az innováció mint a gazdaság motorja iránti igényt immár nem lehet figyelmen kívül hagyni; úgy véli, hogy itt az ideje a dinamikus tudásalapú társadalom megteremtésének, amelynek kiépítését Európa mintegy nyolc évvel ezelőtt irányozta elő; úgy véli, hogy ideje létrehozni az energiahatékonyabb gazdaságot, amely képes átalakítani a világot és biztosítani Európa virágzását és nemzetközi versenyképességét az elkövetkező évtizedekben; úgy véli, hogy ideje ösztönözni az innovatív iparágakat, amelyek képesek új növekedési pályára állítani Európát;

6. elismeri az adórendszer további kárainak elkerülése érdekében elfogadott, megmentési célú intézkedések pozitív eredményeit; mindazonáltal új pénzügyi struktúra kialakítását kéri olyan átlátható és hatékony szabályozás bevezetésével, amely leginkább szolgálja a fogyasztók, a vállalkozások és a munkavállalók érdekeit; további jogalkotási javaslatok és nemzetközi megállapodások elfogadását kéri, amelyek képesek kezelni a túlzott kockázatvállalást, a tőkeáttételi ügyleteket és a rövid távú gazdasági szemléletet mint a válság alapvető okait; emlékezteti a Bizottságot arra a kötelezettségére, hogy választ kell adnia a Parlamentnek arra, hogy mit kíván tenni a fedezeti és a magántőke-alapok szabályozása érdekében, és rövid távon jogalkotási javaslatokat vár el;

7. hangsúlyozza annak mielőbbi szükségességét, hogy a pénzügyi szektor – amely állami támogatásban részesült – elégséges hitelt nyújtson a vállalkozásoknak, különösen a kkv-knek, valamint a háztartásoknak; ragaszkodik ahhoz, hogy a megmentési tervek kötelező feltételeket tartalmazzanak az osztalékok elosztására és a hitelezési gyakorlatokra vonatkozóan;

8. figyelmeztet a csökkenő beruházások és fogyasztói kiadások csökkenésének ördögi körére, amely munkahelyek elvesztéséhez, visszafogott üzleti tervekhez és kevesebb innovációhoz vezet majd, ezzel valószínűleg mély és hosszan elhúzódó recesszióba taszítva az EU-t; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben létfontosságú egy összehangolt európai álláspont kialakítása annak elkerülése érdekében, hogy a válságra adott válasz pusztán a pénzügyi stabilitás megteremtésére vagy a gazdaság helyreállítására irányuló, egymással esetlegesen ütköző és költséges nemzeti tervekhez vezessen, ami aláásná az egységes piacot, a gazdasági stabilitást, a gazdasági és monetáris uniót, továbbá az EU globális szerepét;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0057.

2009. március 11., szerda

9. közös fellépést vár a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásainak leküzdésére; kéri, hogy iránymutató értékeket szabjanak meg a jövőbeli foglalkoztatási és növekedési ráták vonatkozásában, amelyek később segítenének meghatározni az európai gazdaságélénkítési terv nagyságrendjét és összetevőit; ebben az összefüggésben a növekedési és stabilitási paktum és rugalmassági szabályai keretében koherens európai stratégia kidolgozását kéri a jövőbeli befektetések (például a technológiai áttöréseket és fejlesztéseket lehetővé tevő, képzéssel rendelkező és szakképzett emberi tőkébe, innovációba, energia-hatékonyságba, fenntartható infrastruktúrákba, kommunikációs technológiákba, rendszerek összekapcsolásába és szolgáltatásokba, többek között az egészségügyi szolgáltatásokba, valamint lehetőségekbe az üzleti élet, nem utolsósorban a kkv-k számára, hogy új termékekbe és piacokba fektessenek be) tekintetében, valamint kéri a munkahelyek és jövedelmek védelmét, továbbá a gazdaság- és szociálpolitikák jobb koordinálását;

10. véleménye szerint a megújuló energiaforrásokból származó energia, az energiahatékonyság és a környezetvédelem adhatja meg az ösztönző intézkedések stratégiai irányát, amelyek kiváló minőségű, környezetbarát munkahelyeket hoznak létre, és az elsőként lépő előnyt biztosítják majd az európai ipar számára a világ más régióival szemben, amelyeknek még meg kell ragadniuk a kezdeményezést;

11. véleménye szerint csak egy olyan politika képes tartósabb eredményt elérni, amely rövid távon összekapcsolja a növekvő munkanélküliség és a szegénység elleni küzdelmet, hosszú távon pedig előkészíti annak alapjait, hogy gazdaságunk a fenntarthatóság felé induljon el; ez a politika a Göteborgban elfogadott fenntarthatósági stratégiából merít ösztönzést, amelyet a lisszaboni stratégia részének nyilvánítottak;

12. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió elsődleges prioritása az kell, hogy legyen, hogy megvédje polgárait a pénzügyi válság hatásaitól, mivel munkavállalókként, a háztartások tagjaiként vagy vállalkozókként ők a leginkább érintettek; úgy véli, hogy a válság számos munkavállalót és családjaikat érinti vagy fogja érinteni, és hogy lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy gátak közé szorítsák a munkahelyek megszűnését, valamint segíteni kell az embereknek abban, hogy a hosszú távú munkanélküliség helyett mielőbb vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra; elvárja, hogy az Európai Tanács 2009. tavaszi ülésén megegyezés szülessen a munkahelyek védelmére és a munkahelyteremtésre vonatkozó egyértelmű iránymutatásokról és konkrét intézkedésekről;

13. úgy véli, hogy a gazdasági válság hatásai közül az Európai Unióban a szegénység növekedése a legnagyobb probléma; úgy véli, hogy létfontosságú megállítani a munkanélküliség jelenlegi növekedését az Európai Unióban; rámutat, hogy a szegénység csökkentésének és megelőzésének leghatékonyabb módja a teljes foglalkoztatáson, a kiváló minőségű munkahelyeken, a társadalmi integráción, a vállalkozás-ösztönző intézkedéseken és a kkv-k szerepén és a befektetések ösztönzésén alapuló stratégia; emlékeztet arra, hogy a munkaerő-piaci kirekesztés kezelésére irányuló stratégiának a megfelelő életszínvonalon és jövedelemtámogatáson, a befogadó munkaerőpiacra, valamint a kiváló minőségű szolgáltatásokhoz és oktatáshoz való hozzáféréseken kell alapulnia; úgy véli, hogy ezért a vállalkozókra, a kkv-kra és befektetésekre irányuló intézkedésekkel támogatni kell a foglalkoztatást, továbbá a munkaerőpiacra való visszajutást segítő kezdeményezéseket; úgy véli, hogy ebben a tekintetben külön prioritást kell képeznie a munkanélküliek átképzésének, valamint a szakképzett és szakosodott munkaerő képzését célzó oktatásnak; úgy véli, hogy mivel a szolidaritás elve az európai felépítmény alapját képezi, közösségi finanszírozást kell a tagállamok rendelkezésére bocsátani olyan rendszerekre, amelyek célja megelőzni a túlzott munkahelyvesztést, átképezni a munkavállalókat és a szakképzetlen embereknek szakképzést biztosítani; úgy véli, hogy a munkajogi jogszabályokat fejleszteni kell annak érdekében, hogy nagyobb fokú rugalmasságot és biztonságot nyújtson a munkaerőpiacra belül, illetve új munkahely megszerzésekor; úgy véli, hogy a meglévő közösségi pénzügyi eszközöket – például a globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alapot – át kell dolgozni olyan módon, hogy hatékonyan és időben lehessen őket alkalmazni a munkahelyek megszűnése által leginkább érintett nagy gazdasági ágazatokban; üdvözli az Európai Szociális Alap felhasználási követelményeinek egyszerűsítésére, valamint az alap tevékenységeinek a legkiszolgáltatottabb csoportok felé irányítására vonatkozó európai bizottsági javaslatot;

14. rámutat, hogy az európai gazdaság sarokkövét jelentő kkv-eket a jelenlegi gazdasági hanyatlás különösen érzékenyen érinti; hangsúlyozza, hogy a hitelmegszorítás a kkv-eket érintette a legérzékenyebben, mivel a gazdaságnak ez a része függ a legnagyobbban mértékben a rövid távú működő tőkéktől, amelyhez általában hitelek formájában fértek hozzá; rámutat arra, hogy a tőkehiány a kereslet általános csökkenésével párosulva arra kényszeríti a kkv-eket, hogy minden fronton visszavonuljanak; kiemeli, hogy a GDP legfontosabb hozzájárulóiként és az Európai Unió legjelentősebb foglalkoztatóiként a kkv-k jelenlegi nehézségei a legmesszebbmenő következményekkel járnak az Európai Unió egészére, különösen ami a leginkább sérülékeny és leginkább érintett régiókat érinti; hangsúlyozza ezenkívül általában a kisvállalkozói intézkedéscsomag gyors végrehajtásának jelentőségét, különösen pedig azon rendelkezéseket, amelyek az Európai Beruházási Bank (EBB) fellépésén keresztül a kkv-knak nyújtott hitelekre vonatkoznak;

2009. március 11., szerda

15. hangsúlyozza, hogy a beruházások és a növekedés döntő fontosságú előfeltétele az elégséges finanszírozáshoz való megfizethető és tisztességes hozzáférés; úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben a kisvállalkozói intézkedéscsomag és annak céljai fontosabbak mint valaha, mivel a kkv-k kiaknázatlan gazdasági növekedési, munkahely-teremtési és -fenntartási potenciállal rendelkeznek, és lehetőséget kínálnak a politikai vezető szerep megragadására és az európai vállalkozói ágazatba vetett bizalom megerősítésére;

16. rámutat, hogy a fenntartható növekedés érdekében Európának egészséges, dinamikus és jól képzett munkaerőre van szüksége; és arra, hogy a legtöbb tagállam népességének csökkenése többek között sajnos akadályozza e cél elérését; úgy véli, hogy a hatékony gyermekgondozási létesítmények a Tanács 2002. március 15-16-i ülésén elfogadottak szerint fontos katalizátorai a munka és a családi élet összeegyeztetésének; úgy véli, hogy a családokon alapuló gyermekgondozás fejlesztése megkönnyíti mind a nők, mind a férfiak számára, hogy részt vegyenek a munka világában és családot alapítsanak; rámutat, hogy a nők foglalkoztatásának javítása nem csupán az egész gazdaság növekedéséhez járul hozzá, hanem az Európa előtt álló demográfiai kihívások enyhítésében is szerepet játszik; úgy véli, hogy a generációk közötti szolidaritást ösztönözni kell, hogy nagyobb potenciált hozzunk ki a meglévő munkaerőből;

17. ugyanakkor kitarthat emellett, hogy a tagállamoknak át kell dolgozniuk bevándorlási politikáikat, és az európai munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, magasan képzett bevándorlók célzott idevonzását kell célul kitűzniük, az Egyesült Államok e területen szerzett tapasztalatára támaszkodva, és gondoskodva a származási országokkal folytatott együttműködés ápolásáról, az agyelszívás elkerülése érdekében; úgy véli, hogy az oktatáspolitikának sokkal nagyobb mértékben kell megcéloznia a külföldi kutatók és hallgatók idevonzását, akik hosszabb ideig maradnak az Európai Unióban (például a 2007–2013-as időszakra szóló Erasmus Mundus Program); úgy véli, hogy a világ első tudásalapú társadalma megteremtésének alapvető előfeltétele, hogy valamennyi tagállam garantálja és védje a migránsok alapvető jogait, hozzáférést biztosítson számukra a közös európai értékekhez és biztosítsa a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását;

A polgárok igényei és az ezek teljesítéséhez szükséges lépések

18. megjegyzi, hogy a jelenlegi válság miatt az európai intézményeknek kiemelkedő sürgősséggel kell kezelniük a lisszaboni stratégia egyes kulcsfontosságú prioritásainak végrehajtását, ilyenek például a regionális és helyi versenyképesség előmozdítása – ragaszkodva a verseny szabályaihoz – és a fogyasztói politikák támogatása, hogy a piac hatékonyabban és igazságosabban működjön, a belső piac kiaknázása, különösen a kiskereskedelem és szolgáltatások terén; a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának meggyorsítása, nevezetesen a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK irányelvnek ⁽¹⁾ és a az európai zártkörű társaság statútumáról szóló tanácsi rendelet elfogadására irányuló, 2008. június 25-i bizottsági javaslat (COM(2008)0396) gyors elfogadására és végrehajtására; gyors előrehaladás az Európai Kutatási Térség létrehozásában és az „ötödik szabadságra” vonatkozó javaslatok végrehajtásában, a tudás és az innováció szabad mozgásának javítása érdekében a tudásátadásnak az oktatás, a kutatás és fejlesztés (K+F) és az ipari termelés hatókörében történő elősegítésével; továbbá a költséghatékony közösségi szabadság elfogadása és az uniós Szabadalmi Bíróság rendszerének létrehozása, ami jelentős mértékben javítaná az európai vállalkozások versenyképességét, megkönnyítve a vállalatok hozzáférését a finanszírozáshoz és ösztönözve az innovációt;

19. úgy véli, hogy Európai Uniónak közös alapvető célt kell követnie: nevezetesen a foglalkoztatási lehetőségek megteremtését és ezáltal a tömeges munkanélküliség megelőzését; úgy véli, hogy az európai gazdaságélénkítési terv nagyságrendjét és alkotóelemeit ezért e cél figyelembevételével kell meghatározni; úgy véli, hogy a szolidaritás elkerülhetetlen elem annak érdekében, hogy az európai gazdaságélénkítési terv és a kísérő intézkedések a leginkább pozitív hatást fejthessék ki az európai munkaerőpiacokra; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség a társadalom legsérülékenyebb csoportjainak támogatása érdekében;

20. erőteljesen kiáll egy olyan munkaerő-piaci politika mellett, amely mindenkit bátorít a munkaerőpiacra való belépésre, és ösztönzi az egész életen át tartó tanulást; felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy érjenek el innovatív megállapodásokat az emberek foglalkoztatásában tartása érdekében; támogatja többek között az alacsonyabb jövedelmeket terhelő szociális adók csökkentését az alacsonyabban képzettek foglalkoztathatóságának előmozdítása érdekében, valamint az innovatív megoldások bevezetését (pl. szolgáltatási csekkek háztartások számára és gyermekgondozásra, foglalkoztatási támogatás a rászoruló csoportok tekintetében), amelyeket már sikeresen alkalmaztak úttörő jelleggel néhány tagállamban; várja a bevált gyakorlatok cseréjét ebben a tekintetben;

⁽¹⁾ HL L 200., 2000.8.8., 35. o.

2009. március 11., szerda

21. hangsúlyozza, hogy szükséges a fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyságának erősítése annak érdekében, hogy választ adjanak az uniós polgárok erőteljes elvárásaira különösen a pénzügyi termékeket illetően; bátorítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan politikákat, amelyek támogatják a pénzügyi válság által leginkább sújtottakat;

22. hangsúlyozza a munkaerő szabad mozgása és mobilitása haladéktalan biztosításának fontosságát, miközben kitart amellett, hogy garantálni kell az „egyenlő díjazás egyenlő munkáért” elvet, valamint a kollektív tárgyalás és a szakszervezetek szerepének, többek között a közös fellépéshez való jogának teljes tiszteletben tartását; hangsúlyozza, hogy az európai munkaerő-piaci mobilitás akadályainak felszámolása az európai munkaerő nagyobb fokú védelmét teszi lehetővé; megjegyzi, hogy az EU-nak erőfeszítéseket kell tennie, hogy elmagyarázza az állampolgároknak a bővítést, az integrációt, a szolidaritást és a munkaerő-mobilitást hatékonyan ötvöző megközelítés előnyeit;

23. megjegyzi, hogy néhány tagállam bevezette a minimálbér fogalmát; javasolja, hogy más tagállamok is hasznosítsák az előbbieket tapasztalatait; felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális és a gazdasági életben való részvétel feltételeit, és különösen alkossanak jogszabályokat a minimálbérekre és egyéb, jogilag vagy általánosan kötelező erejű intézkedésekre vonatkozóan vagy a nemzeti hagyományoknak megfelelő kollektív megállapodások révén, amelyek lehetővé teszik a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók számára a keresetükből való megfelelő megélhetést;

24. úgy véli, hogy a pénzügyi válság megteremtí a lehetőséget a szükséges reformokhoz, a hangsúlyt a szilárd gazdasági alapokra helyezve, a megfelelő oktatási és szakismeretekkel kapcsolatos befektetésektől kezdve egészen az állami kiadások minőségéig, valamint egy olyan környezetre, amely támogatja az innovációt és a munkahelyteremtést; úgy véli, hogy az Európai Unióban a fenntartható növekedés és munkahelyteremtés egyre nagyobb mértékben függ a kiválóságtól és az innovációtól mint az európai versenyképesség fő mozgatórugóitól;

25. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy tegyenek mielőbbi intézkedéseket a növekedés és a munkahelyteremtés előmozdítása, valamint a kereslet és a fogyasztói bizalom erősítése érdekében; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben létfontosságú az intelligens növekedésre irányuló kezdeményezés, amely a lisszaboni stratégia célkitűzéseire összpontosít, mint például a „tudásháromszöggel” kapcsolatos beruházások (amely az oktatásból, kutatásból és innovációból áll), a környezetbarát technológiák, az energiahatékonyság, a fenntartható infrastruktúrák és a kommunikációs technológiák; hangsúlyozza az ilyen kezdeményezések szinergiahatását a jövőbeli versenyképességet, a munkaerőpiacot, valamint a környezet és az erőforrások védelmét illetően;

26. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak folytatniuk kell a munkaerő-piaci reformot a több munkahely létrehozása érdekében, valamint az oktatási rendszerek reformját a képzettség szintjének emelése érdekében; úgy véli, hogy a tagállamoknak folytatniuk kell arra irányuló erőfeszítéseiket is, hogy ösztönözzék a termelékenység növekedését az oktatásra irányuló befektetések növelésén keresztül; hangsúlyozza azt is, hogy az innováció kihívásainak való megfelelés és az innováció terjesztése, valamint a munkaerő foglalkoztathatóságának és rugalmasságának biztosítása jobb oktatást és képzést, valamint egész életen át tartó tanulást tesz szükségessé; rámutat azonban, hogy a jelenlegi európai humántőke-befektetés még egyértelműen nem alkalmas a „tudásintenzív” gazdaság létrehozására;

27. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válságot nem szabad ürügyként felhasználni arra, hogy késleltessék a kiadások sürgősen szükséges átirányítását a környezetbarát befektetések felé, hanem sokkal inkább úgy kell felfogni, mint egy további ösztönzőt, amely előrelendíti az ipar sürgősen szükséges ökológiai átalakítását; meggyőződése, hogy az éghajlatváltozás kezelésének gazdasági vonatkozása egyértelmű, és minden olyan lépés, amely késlelteti a szükséges intézkedéseket, végeredményben nagyobb költségekkel jár;

28. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül költségvetésüket és fektessenek be az intelligens növekedésre irányuló projektekbe, ezzel teljes mértékben kihasználva a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktumot;

29. hangsúlyozza, hogy a tagállamok gazdaságai nagymértékben függnek egymástól; hangsúlyozza ezért, hogy hatékonyabb koordinációra és jobb irányításra van szükség, ami még sürgetőbb a válság időszakában; rámutat arra, hogy a fokozottabb együttműködés az euró-övezetben a legerősebb érv; utal ebben az összefüggésben az Európai Gazdasági és Monetáris Unió első tíz évéről szóló állásfoglalásában megfogalmazott ajánlásaira; a tagállamok közötti fejlettebb, összehangolt megközelítés felé mutató egyértelmű és határozott iránymutatást vár a Bizottságtól;

2009. március 11., szerda

30. úgy véli, az éghajlatváltozás elleni küzdelem félretétele és a környezetvédelmi beruházások felfüggesztése közvetlen és nemzedékeken átívelő hatásait tekintve egyaránt katasztrofális hiba lenne;

Európa fellépésének hatálya

31. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az európai és nemzeti gazdasági fellendülési tervek szociális dimenzióját; felszólítja a Bizottságot a pénzügyi válság szociális hatásának nyomon követésére és az ezzel kapcsolatos javaslatok megfogalmazására az Európai Tanács 2009. tavaszi üléséig, különös tekintettel a társadalmi kirekesztésre, a szegénységre és a nyugdíjakra;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Európai Szociális Alap fő finanszírozási rendszere elsősorban a foglalkoztatás megtartására és növelésére, valamint a társadalmi befogadásra irányuljon a válság legsúlyosabb szociális hatásainak leküzdése érdekében; emlékeztet arra, hogy azokra kell összpontosítani, akik a legtávolabb vannak a munkaerőpiactól;

33. rámutat arra, hogy Európának egy zöld „New Deal”-re van szüksége, amely kezeli a gazdasági, környezeti és szociális válságot; a gyártó és ipari ágazatban a munkahelyteremtést a szociális szolgáltatásokra irányuló jelentős befektetésekkel kell kiegészíteni, különös tekintettel az oktatásra és egészségügyre, azáltal, hogy jobb feltételeket teremtünk gyermekeink és tanulóink oktatására, jelentősen növeljük a tanárok számát, és javítjuk a tanulás fizikai feltételeit, amelyek mind-mind olyan befektetések, amelyek a jövőben térülnek meg;

34. hangsúlyozza, hogy az ilyen zöld „New Deal” befektetéseknek törekedniük kell a hatékonyság növelésére és a kőolajtól eltérő nyersanyagok („kritikus nyersanyagok”) kiváltására is, amelyek közül némelyek készletei várhatóan rövid- vagy középtávon szűkössé válnak és ezáltal akadályozhatják bizonyos ágazatok, például az informatikai, kommunikációs és szórakoztatóipar fejlődését; megjegyzi, hogy a legutóbbi tanulmányok szerint hatalmas mértékben lehet növelni a hatékonyságot az ilyen anyagokkal, ami csökkenti a hulladékot, a költségeket és az erőforrásoktól való függőséget;

35. rámutat az energia tekintetében, hogy Európa jelenleg függ a fosszilis üzemanyagoktól, mivel ez energiájának fő forrása; úgy véli, hogy a fosszilis üzemanyagoktól való függést csökkenteni kell, ugyanakkor fontos Európa energiabiztonságának megvalósítása is; ez azt jelenti, hogy diverzifikálni kell a fosszilis üzemanyagok forrásait, az energia árát ugyanakkor megfizethető szinten kell tartani; úgy véli, hogy a tagállamok energiaágazatait meg kell nyitni és valódi versenyt kell megvalósítani; úgy véli, hogy az energiahatékonyságot kutatás és fejlesztés, valamint a „legjobb gyakorlatok” átültetése révén kell javítani; úgy véli, hogy az olaj és a földgáz hosszú távú magas ára fényében Európának e tekintetben csökkentenie kell kiszolgáltatottságát; úgy véli, hogy kiemelkedően fontos, hogy Európa emellett kifejezetten mérlegelje, hogy elinduljon egy belső energiapiac irányába, hogy hatékonyabban ossza el energiáját a tagállamok között, és hogy fellépjen a harmadik országoktól való energiafüggőséggel szemben; úgy véli, hogy az Európai Uniónak növelnie kell a megújuló energia arányát, hogy csökkentse a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségét; úgy véli, hogy fokozni kell a K+F tevékenységet ezen a területen és előnyben kell részesíteni a különféle helyi megoldásokat, hogy a legjobban kihasználják a rendelkezésre álló megújuló energiaforrásokat;

36. megjegyzi, hogy az Európai Unió még mindig elmarad az USA gazdaság innovációs sebességétől; rámutat, hogy az innováció biztosíthatja az európai gazdaságok gyors helyreállítását, mivel komparatív előnyöket biztosít a világpiacra; rámutat, hogy gazdasági válságok idején bevett gyakorlat a kutatásra és fejlesztésre szánt összegek csökkentése, ez azonban hibás megközelítés, mivel éppen az ellenkezőjét kell tenni; úgy véli, hogy a K+F-be és az oktatásba történő beruházások növelése javítja a termelékenységet és ezáltal a növekedést; felszólít a kutatási és tudományos befektetésekre, hogy elérjék a GDP 3 %-ában rögzített célt; hangsúlyozza, hogy az EU költségvetésének lehetővé kell tennie, hogy nagyobb arányban költsenek a kutatásra; úgy véli, hogy a tagállamoknak növelniük, de legalábbis tartaniuk kell a K+F beruházásokra vonatkozó céljaikat, valamint adóügyi intézkedésekkel és hitelgaranciákkal, regionális klaszterekkel és kiválósági központokkal és e célkitűzéshez hozzájáruló egyéb lehetséges eszközökkel támogatniuk kell a magánszektor K+F beruházásait; úgy véli, hogy a felnőttoktatásnak és az egész életen át tartó tanulásnak prioritást kell képeznie valamennyi politikai szinten, mivel az javítja a termelékenységet, ugyanakkor biztosítja a szükséges készségeket a munkaerőpiacra való belépéshez és ahhoz, hogy a munkavállalók foglalkoztathatók maradjanak a rendkívül versengő munkakörnyezetben;

2009. március 11., szerda

37. rámutat, hogy a 21. század kezdetétől a technológiai és telekommunikációs eszközök korábban elképzelhetetlen mértékben szabadították el a globalizáció erőit, kiegyenlítették a kommunikációs és munkaerőpiacokat, valamint olyan előzmények nélküli innovatív korszak kialakulását tették lehetővé, amely a gazdaságokat termelékenyebbé tette, a polgárokat pedig összekapcsolta egymással; úgy véli ezért, hogy a technológia erejének és gazdaságra gyakorolt maximális hatásának kihasználásával, a távközlési, energia-, kutatási és különösen az ipari ágazat belső piacának további megnyitásával, az Európai Unió erősebben emelkedhet ki a jelenlegi gazdasági zavarból, megerősítheti egészségügyének minőségét és megfizethetővé teheti azt, előmozdíthatja az éghajlatbarát technológiák fejlesztését és kiaknázását, az összes tagállamban javíthatja az oktatást és világszerte léphet elő a technológia és az alkalmazott technológiai innováció terén; rámutat, hogy a tudásalapú gazdaságnak kiváló minőségű szolgáltatások és átfogó stratégiák fejlesztésére van szüksége, amelyek képesek felgyorsítani a hálózatok korszerűsítését és kiterjesztését; véleménye szerint a Bizottságnak az európai gazdasági fellendülési terv keretében tett javaslata, hogy 2010-ig teljes lefedettséget érjenek el a széles sávú kommunikációs hálózatokat illetően, egy szükséges előremutató lépés, amely lehetővé teszi, hogy az Európai Unió fenntartsa versenyképességét;

38. kéri, hogy szenteljenek nagyobb figyelmet a Bizottság 2001. november 21-i, ifjúságról szóló fehér könyvének (COM(2001)0681), és az Európai Tanács 2005. március 22-23-án elfogadott Európai Ifjúsági Egyezményének, mint a lisszaboni stratégia céljait megvalósító egyik eszköznek; úgy véli, hogy a Bizottságnak a jogszabálytervezetek előkészítése során meg kell fontolnia és bele kell foglalnia a tervezetekbe az ifjúsági szervezetekkel folytatott strukturált párbeszédnek az ifjúságra gyakorolt hatásait és eredményeit, és hogy a tagállamoknak a lisszaboni nemzeti reformprogramok végrehajtása során figyelmet kell fordítaniuk az ifjúságra, továbbá figyelembe kell venniük az ifjúságot a releváns politikai területeken; úgy véli, hogy a diákok mobilitásának növelését és a különböző oktatási rendszerek minőségét a bolognai folyamat 2010 utáni fő céljainak újrafogalmazása keretében prioritásokként kell kezelni és különböző politikai területeken kell lépéseket tenni; rámutat, hogy a mobilitással kapcsolatban több szempont is átlépi a felsőoktatás körét, és a társadalmi kérdések, a pénzügy, valamint a bevándorlási és vízümpolitikák alkalmazási körébe tartozik, hogy kialakuljon a valódi európai felsőoktatási térség;

39. középtávon elengedhetetlennek tartja a pénzügyi felügyeleti struktúra „európaizálását”, a hatékony versenyjogi szabályokat, valamint a pénzpiacok megfelelő szabályozását és átláthatóságuk javítását a jelenlegi válság megismétlődésének elkerülése érdekében; úgy ítéli meg, hogy egy integrált, átfogó (valamennyi pénzügyi szektorra kiterjedő) és koherens felügyeleti keret, amely harmonizált jogszabály alapján a pénzügyi kockázatok határokon átnyúló terjedésének szabályozása terén egy kiegyensúlyozott megközelítés kialakításával kezdődik, csökkentené a szabályoknak való megfelelés költségeit olyan tevékenységek esetében, amelyekre több joghatóság is alkalmazandó; felszólítja a Bizottságot, hogy ezen elvek mentén terjesszen elő javaslatokat a meglévő felügyeleti struktúra felülvizsgálatára; felhívja a tagállamokat, hogy az e bekezdésben meghatározott intézkedések ellenére középtávon térjenek vissza az államháztartási egyensúly fenntartásához, és következőképpen felhívja a tagállamokat, hogy tegyék egyértelművé, miként tudják elérni ezt a célkitűzést;

40. támogatja a G20-csoport európai tagjainak 2009. február végén Berlinben hozott határozatát, amely szerint „határozott lépéseket kell tenni az adóparadicsomok és a nem együttműködő joghatóságok ellen” azáltal, hogy a lehető leghamarabb szankciókat dolgoznak ki, amelyeket a londoni csúcson el is kell fogadni; javasolja, hogy az EU saját szintjén fogadjon el a piaci szereplőket az e joghatóságokkal való együttműködéstől való tartózkodásra ösztönző, megfelelő jogalkotási keretet; hangsúlyozza, hogy e kérdés megoldásához elengedhetetlen a globális szinten összehangolt megközelítés;

41. felszólítja a tagállamokat és az Európai Uniót az EU költségvetésének módosítására, annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kihasználatlan pénzügyi források felhasználása az Európai Unió politikai céljainak támogatása érdekében;

42. aggodalmának ad hangot a pénzügyi válság hatásainak tekintetében a növekvő regionális egyenlőtlenségek miatt, amit többek között a tagállamok hitelképessége közötti különbségek is tükröznek, ami ahhoz vezet, hogy a rosszabb besorolású tagállamoknak nagyobb lesz a hitelköltsége; új innovatív pénzügyi eszközök kidolgozására szólít fel, hogy mérsékeljék ezeket a hatásokat, és új tőkét vonzzanak;

2009. március 11., szerda

43. hangsúlyozza, hogy a válság több új tagállamban is rendkívül káros gazdasági és társadalmi következményekkel jár, és ez nagymértékben lassítja a korábban csatlakozott 15 uniós tagállamhoz történő felzárkózásukat; továbbá úgy véli, hogy mindez az euróra és az euró-övezet államaira is kihatással lehet; kéri ezért, hogy olyan európai szolidaritási intézkedéseket hozzanak, amelyek célja az euró-övezet védelme és az Európai Unió belső egységének megerősítése, különös tekintettel a közép- és kelet-európai gazdaságok hatékonyabb támogatására elsősorban a strukturális alapok és a Globalizációs Alap ezen országok igényei szerint történő kiigazítása, valamint az EBB különleges támogatásával az új, innovatív pénzügyi eszközök révén; rámutat arra, hogy a válság idején, amikor a gazdasági lassulás a közös európai értékeket is veszélyezteti, különösen fontos Európa egységessége; kéri ezért a Bizottságot, hogy figyelmesebben és körültekintőbben lépjen fel az új tagállamok irányába;

44. megjegyzi, hogy az uniós finanszírozási eszközöket fel kell használni az állami kiadások támogatására; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani e finanszírozási eszközök végrehajtását, hogy hozzájárulhassanak az Európai Unió gazdasági fellendüléséhez; úgy véli, hogy az Európai Unió kohéziós politikája a területi szolidaritás kiváló eszköze, különös tekintettel annak határokon átnyúló elemeire; nagyon elégedett a kohéziós politika legutóbbi „lisszabonizációjával”; úgy véli, hogy a regionális alapoknak fokozatosan inkább a vállalkozásokra, a kutatásra, az innovációra, a foglalkoztatásra és az új készségekre való irányításával jelentős források válhatnak elérhetővé helyi szinten az üzleti potenciál javítására és a leginkább rászorulóknak támogatására;

45. rámutat arra, hogy a transzeurópai közlekedési hálózathoz (TEN-T) kapcsolódó programoknak és a transzeurópai energiaügyi hálózatoknak (TEN-E) is teljes mértékben hozzá kell járulniuk mind az európai gazdasági fellendülési tervhez, mind pedig a lisszaboni stratégia célkitűzéseikhez; úgy véli, hogy a koordinátorok tevélegesen erőfeszítései, a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Ügynökségének létrehozása, valamint a módközi szállítás hatékonyságának javítását célzó végrehajtási jogszabályok eredményeként jelentős számban valósultak meg teljes mértékben TEN-T projektek az egész Európai Unióban a fenntartható növekedés ösztönzése és a mobilitás javítása érdekében;

46. rámutat az EBB alapvető szerepére az európai gazdasági fellendülési tervben; üdvözlöli, hogy a tagállamok növelik az EBB tőkét, hogy az több hitelt tudjon nyújtani a kkv-knak; ragaszkodik ahhoz, hogy a hitelek átlátható és egyenlő módon hozzáférhetőek legyenek valamennyi tagállam kkv-i számára; felszólít az EBB szerepének további erősítésére az új innovatív pénzügyi eszközök tekintetében;

47. a gazdasági irányítás tekintetében úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági válságban határozott, összehangolt és időszerű közbelépésre van szükség valamennyi tagállam kormánya részéről, illetve szabályozási intézkedésekre a pénzügyi piacok megerősítése és a bizalom helyreállítása érdekében; úgy véli, hogy az új jogszabályi intézkedéseknek az átláthatóság és az elszámoltathatóság elvén kell alapulniuk, valamint hatékony ellenőrzést kell bevezetni a fogyasztói jogok védelme érdekében; úgy véli, hogy az új szabályozásnak tartalmaznia kell a túlzott befolyás elleni, illetve a bankok magasabb tőketartalékaira irányuló követelményeket; ezzel összefüggésben rámutat az értékelési szabályokkal és a kockázatértékeléssel kapcsolatos problémákra; úgy véli, hogy az ellenőrzéseknek lépést kell tartaniuk a pénzügyi innovációkkal, és az Európai Uniónak e tekintetben javítania kell szabályozási szerveinek szakértelmét; úgy véli, hogy a több szabályozás nem feltétlenül jelent jobb szabályozást; véleménye szerint a tagállamoknak össze kell hangolniuk szabályozási tevékenységeiket; úgy véli, hogy biztosítani kell a stabilizációs szabványokat, valamint az euró-övezet pénzügyi ellenőrzésének szabályozását;

48. emlékeztet arra, hogy a hitelminősítő intézeteknek is szerepük volt a pénzügyi válság kialakulásában; üdvözlöli az Európai Tanács felhívását, hogy fel kell gyorsítani a Bizottságnak a hitelminősítési intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2008. november 12-i javaslatának COM(2008)0704 elfogadását, amely szigorítani kívánja a hitelminősítő ügynökségekre vonatkozó szabályokat;

49. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jogszabályra irányuló javaslatot, amely az úgynevezett mikro-vállalkozásokat felmenti a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alól;

(1) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

2009. március 11., szerda

50. úgy véli, hogy nagyon sürgető feladat a pénzügyi szektor globális szabályozásának erősítése, aminek túl kell mutatnia a klasszikus bankszektoron, valamint bátor intézkedéseket kell hozni a prudenciális felügyeletre, az átláthatóságra és a bevált gyakorlatokra vonatkozó kötelező szabályok létrehozása érdekében, és szankciókat kell alkalmazni minden olyan államra és területre, amely nem működik együtt; felszólítja a Bizottságot, hogy e tekintetben terjesszen elő megfelelő javaslatokat, és sürgeti a Tanácsot, hogy a nemzetközi tárgyalások keretében készítse elő a politikai terepet e megközelítés gyors elfogadása előtt; rámutat, hogy a globális pénzügyi stabilitás a köz javát szolgálja, ezért annak fenntartása a politikai vezetés feladata;

51. sürgeti a Tanácsot, hogy 2009 márciusáig végezze el a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv⁽¹⁾ felülvizsgálatát, hogy lehetővé váljon a munkaigényes és munkaerő-intenzív szolgáltatások terén a csökkentett héa-kulcs és más megfelelő intézkedések alkalmazása a belföldi kereslet ösztönzése érdekében; ebben a tekintetben összehangolt cselekvésre és szolidaritásra szólítja fel a tagállamokat, azzal, hogy differenciált lehetőségeket biztosítanak a héa-irányelvben előírt ágazati héa-csökkentések terén, amelyeket a tagállamok adott prioritásaik szerint végrehajthatnak vagy figyelmen kívül hagyhatnak; úgy véli, hogy a szelektív adóöztönzőknek fel kell lendíteniük a belföldi keresletet és a gazdaságot;

52. melegen üdvözli, hogy a Bizottság indítványozta az adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű csoport létrehozását, és kéri, hogy a csoport által elfogadott javaslatokat minél hamarabb hajtsák végre; hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégiának biztosítania kell a vállalatokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentését, miközben elő kell mozdítania a termelékenységét, ezzel általánosan magasabb növekedési arányt teremtve; úgy véli, hogy az Európai Uniónak meg kell vizsgálnia a szabályozás alternatíváit, konzultálnia kell az érdekeltekkel az új szabályozás tekintetében, és a szabályozás költsége és haszna közötti arányra kell összpontosítania;

A lisszaboni stratégia – a következő lépések és az előttünk álló út

53. üdvözli a lisszaboni stratégiában az elmúlt évek során elért előrelépéseket, megjegyzi azonban, hogy számos fontos jogalkotási kezdeményezés még függőben van, amelyeket sürgős ügyként kell elfogadni; rámutat a különböző európai iránymutatások szerinti kezdeményezések minőségének és mennyiségének kiegyensúlyozatlan helyzetére; kiegyensúlyozottabb megközelítésre szólít fel egy olyan valós reformprogram érdekében, amely több szinten támogatja az uniós politikák optimalizálását; támogatja az európai reformmenetrend külső dimenziójának erősítését, amely magas szintű normákat, megfelelő szabályozási keretet és együttműködő munkamódszert ír elő a többi nemzetközi gazdasági szereplővel folytatott együttműködés és a globális kihívásoknak való megfelelés érdekében; üdvözli ebben az összefüggésben a Bizottság különböző főigazgatóságai által az új kvalitatív mutatók kidolgozása terén végzett munkát; sürgeti a Tanácsot, hogy kérje fel a Bizottságot annak biztosítására, hogy e mutatók felhasználásra kerüljenek a nemzeti reformprogramok közelgő felülvizsgálata során, és beépüljenek a Bizottság nyomon követési tevékenységébe, ezzel átfogóbb és megfelelőbb képet hozva létre a lisszaboni-göteborgi stratégia sikeréről;

54. hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégia eredményesebb megvalósítása hatékony nyomásgyakorlást igényel a Tanács részéről a többoldalú ellenőrzés keretében;

55. hangsúlyozza, hogy a nyílt koordinációs módszer, amely immár kilenc éve a lisszaboni stratégia alapja, megmutatta korlátait az Európai Unió előtt álló új, belső és külső kihívásokkal szemben; ezért sürgeti, hogy a lisszaboni stratégia utáni szakasz proaktívabb és átfogóbb politikán alapuljon, azaz a jelenlegi közösségi politikák naprakészé tételén (a kereskedelem, a belső piac, a gazdasági és monetáris unió stb. terén), valamint új közös külpolitikákon (energia-, éghajlat-, fejlesztési, bevándorláspolitikák stb.);

56. sajnálja, hogy mindössze egy év maradt a lisszaboni stratégiára előírt időkeretből, és a világosan meghatározott célokat nem érték el, a programterületeken pedig elégtelen az előrelépés; véleménye szerint a tagállamok elmulasztották azokat a végrehajtási intézkedéseket, amelyek közelebb hozzák a lisszaboni stratégia célkitűzéseit; úgy véli, a lisszaboni stratégiát fontos iránymutatásnak kell tekinteni a jövőformáló politikák számára, amelyek célja egy erős, versenyképes és a növekedést ösztönző Európai Unió; véleménye szerint ezért a stratégia megérdemli, hogy a tagállamok komolyabban vegyék, és azt nem szabad pusztán távoli célnak tekinteni, hanem egy olyan cselekvési tervnek, amely az Európai Unió további fejlődését szolgálja;

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

2009. március 11., szerda

57. javasolja, hogy az időben 2010-ben kezdődő „lisszaboni plusz-menetrendről” folytatott gondolkodásnak a jelenlegi lisszaboni stratégia általános szerkezetén kell alapulnia (versenyképesség és az európai iparágak környezetbarát átalakítása, több és jobb munkahely, társadalmi integráció, fenntarthatóság), hangsúlyozza azonban, hogy homogénebb és kölcsönösen támogató megközelítést kell előterjeszteni, amely döntő mértékben képes megerősíteni a lisszaboni stratégia szerinti irányítást az Európai Unióban; felkéri a Bizottságot, hogy készítse el és 2009 vége előtt nyújtsa be a lisszaboni stratégia elmúlt kilenc évének, valamint annak alapos értékelését, hogy a tagállamok milyen eredményeket értek el és milyen kötelezettségvállalásokat tettek a lisszaboni stratégia céljaival kapcsolatban;

58. felkéri a Bizottságot, hogy elemezze a Lisszabon utáni stratégia hasznosságát, és határozzon meg új célokat, és különösen hogy értékelje, hogy a tagállamok mennyire képesek végrehajtani az új programot, és hogy az mennyire életképes; hangsúlyozza, hogy a gazdasági visszaesés fényében újra meg kell határozni a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló integrált politikai iránymutatások fő irányát, és sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el rövid távú intézkedéseket a 2008-as foglalkoztatási ráta megtartása érdekében, fektessen be az éghajlatváltozás elleni küzdelembe, és biztosítsa a szükséges jövedelemszintet, különösen a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportokra tekintettel; várja, hogy a Bizottság – az Európai Tanács 2010-es tavaszi lisszaboni ülése előtt időben – kezdeményezéseket indítson és javaslatokat terjesszen elő e célok tekintetében;

59. hangsúlyozza, hogy ténylegesen a lisszaboni célkitűzésekhez kell igazítani valamennyi tagállam állami kiadásait és az EU költségvetését, mivel ez biztosítja magának a lisszaboni stratégiának az általános érvényesítését, és jelentősen növeli a növekedés és munkahelyteremtés célkitűzéseinek megvalósítása érdekében folytatott tevékenységek hatékonyságát;

60. megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek előmozdításához az Európai Uniónak alapvetően valamennyi vonatkozó politika, pénzügyi eszköz és alap, valamint az uniós költségvetés oly módon történő egységesítésére van szüksége, hogy az elősegítse a növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló erőfeszítések felgyorsulását és elmélyülését; úgy véli, hogy rövid távon erősebb pénzügyi ösztönzőkre van szükség a gazdasági válságból való gyors felépülés érdekében, feltéve, hogy azok a lisszaboni-götebörgi stratégia és az éghajlat- és energiacsomag célkitűzéseivel összhangban új irányt adnak a magánkiadásoknak és magatartásnak; ebben az összefüggésben figyelmeztet az átgondolatlan adócsökkentés veszélyeire; véleménye szerint a fiskális ösztönzőknek szociális és környezetvédelmi célkitűzésekre kell irányulniuk; úgy véli, hogy ennek lehetséges módja a hozzáadottérték-adó szintjének csökkentése a munkaigényes szolgáltatások és a helyi szinten nyújtott szolgáltatások tekintetében, úgy véli továbbá, hogy támogatást lehet biztosítani többek között az energiaágazat, valamint a gépjárműipar és az építőipar zöld kezdeményezéseinek, különösen mivel ezek az ágazatok a termékeik iránti kereslet tekintetében összeomláson mennek keresztül; véleménye szerint a fogyasztókat például adókedvezményekkel lehet támogatni a környezetbarátabb autók és lakások vásárlásában;

61. sajnálja, hogy a lisszaboni stratégia továbbra is kevésbé látható számos tagállam nemzeti politikájában; úgy véli, hogy a program hatékony végrehajtásához alapvető fontosságú a gazdasági élet valamennyi résztvevőjének mozgósítása; úgy véli, hogy különösen a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia vívmányait és erősíti a megfelelő reformokról szóló nyilvános vitát; úgy véli, hogy valamennyi érdekelt fél mobilizálása a többszintű kormányzás elvének helyes végrehajtásával biztosítható;

62. ismételt sajnálatát fejezi ki, hogy még mindig nem született megegyezés a Parlament, a Tanács és a Bizottság között az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával konzultálva az egyértelmű ütemezésre és a magatartási kódexre vonatkozóan, amely az összes érintett uniós szerv megfelelő együttműködését és teljes mértékű bevonását lenne hivatott biztosítani a lisszaboni stratégia nyomán követése terén; ezzel összefüggésben felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mihamarabb nyújtsák be javaslataikat az érintett uniós intézmények szoros együttműködésére vonatkozóan, tekintettel az integrált szakpolitikai iránymutatások közelgő felülvizsgálatára, valamint a következő II. lisszaboni menetrend átgondolására és létrehozására;

*

* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és tagjelölt államok kormányainak és parlamentjeinek, a Régiók Bizottságának, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.